

Redes vacías

Títol original: *Leere Netze* **Direcció i guió:** Behrooz Karamizade **País:** Alemanya **Durada:** 97 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama social **Interpretació:** Sadaf Asgari, Hamid Reza Abbasi, Keyvan Mohammadi, Mehrdad Bakhshi... **Música:** Saba Alizadeh, John Gürtler, Jan Miserre **Fotografia:** Ashkan Ashkani **Distribuïdora:** Marcos Elias Ruiz Sehara **Estrena a Espanya:** 31/05/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en farsi amb subtítols en espanyol

SINOPSI

L'Amir i la Narges, dos enamorats que podrien descriure's com a nascuts sota una estrella de la mala sort. El jove procedeix d'una família pobra i, després de ser acomiadat de la feina de cambrer, es veu obligat a buscar feina en una comunitat pesquera. La Narges té un estatus social més alt i procedeix d'una "bona família". De moment, mantenen la seva relació en secret. Per poder casar-se, l'Amir ha de guanyar prou diners per al dot. (FilmAffinity)

CRÍTICA

04/07/2023 - El primer llargmetratge de Behrooz Karamizade mostra com fins i tot els ciutadans iranians més normals estan només a uns cops de mala sort i males decisions de perdre-ho tot

Dels molts problemes que hi ha a l'Iran, segurament que el que més coneguin els espectadors occidentals sigui la violència contra les dones –especialment a causa del recent moviment i eslògan “Dona, Vida, Llibertat” desencadenat per la mort de Mahsa Amini– i la manca de llibertat d'expressió, per les pel·lícules de Jafar Panahi i les prohibicions de viatjar i l'empresonament de pensadors i artistes com ell. **Redes vacías**, el debut del cineasta germanoiranianà **Behrooz Karamizade** estrenat en la competició pel Globus de Cristall del Festival de Karlovy Vary d'enguany, mostra les dificultats de la vida a l'Iran fins i tot en situacions més quotidianes, lluny dels exemples extrems d'opressió amb què l'espectador internacional estarà més familiaritzat.

Els enamorats Amir (**Hamid Reza Abbasi**) i Narges (**Sadaf Asgari**) pateixen sobretot la situació econòmica austera i les persistents tradicions del seu país. L'Amir ve d'una família pobra, i el pare de la Narges s'aferra a la convenció que el futur marit de la seva filla hagi de pagar un dot considerable per la seva mà. Al principi de la pel·lícula, no li donen importància a això: l'Amir treballa de cambrer, són una parella moderna que no té pressa per casar-se i tenen una petita esperança que el pare de la Narges no sigui tan intransigent com sembla. Mentrestant, són feliços passant junts hores i hores, gaudint la seva joventut com haurien de fer tots els joves de vint anys enamorats. Aquesta relació tan senzilla es narra en present, amb l'estil delicat i precís de Karamizade i la fotografia acurada i atmosfèrica d'**Ashkan Ashkani**, que posen el focus en moments de tendresa quotidiana que, combinats, conformen una pel·lícula molt romàntica sense caure gens en l'artifici.

La deterioració progressiva de la seva situació -de la situació de l'Amir, més concretament- també es va revelant en petites dosis, amb versemblança i uns personatges que, simplement, posen al mal temps bona cara. A l'Amir el fan fora de la feina per plantar cara al seu cap mercenari; això no hauria de ser un problema gaire gran si a l'Iran actual no fos tan difícil trobar feina. Descobrim com és de terrible la situació alhora que ell, en acompanyar-lo de botiga a botiga buscant feina, el que sigui. **Redes vacías** mostra la realitat de la vida quotidiana al país, però també tracta en gran part de la pèrdua de la innocència i de la maduresa imposada a unes persones que, en essència, continuen sent nens. El camí de l'Amir cap a la vida adulta està marcat per una caiguda gradual en la delinqüència que sembla inevitable per a algú que, com ell, intenta preservar la seva dignitat.

Redes vacías podria descriure's com una tragèdia en la qual l'Amir renuncia cada vegada més als seus principis per aconseguir diners per al dot de la Narges, mentre en ella creix la preocupació pel seu canvi de comportament i d'hàbits. Però la paraula “tragèdia” pot ser aquí una mica exagerada, ja que la història és massa plausible. Entre ser un jove enamorat amb una vida tranquil·la i ser un delinqüent perillós al mar traïdor hi ha menys passos dels que ens puguem imaginar.

Elena Lazic – cineuropa.org